

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

SSS. Samonas, Gurias & Abibus MM. 15. Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

SSS. SAMONAS, GURIAS & ABIBUS MM.
15. Novembris.

Triumpharunt tergemini Heroës isti Edeffæ. Alii multa eorum miracula, nos unum narrabimus. Erat Edeffæ matrona vidua Sophia, & huic filia Euphemia; illam virtus, hanc etiam formæ gratia commendabat. Sed & miles præfidarius Gothus erat, qui oculis puellæ captus eodem demum matrem perpulit, ut barbarum socerum quàm hostem mallet. Prius tamen jurare sibi hunc ad Martyrum nostrorū tumbam conceptis verbis voluit, eo loco habiturum se novam nuptam, quo socii thori fides juberet. Facile jurare militi fuit. Ergo in Italiam abducit Euphemiam, non dominam, ut ipsa rebatur, sed servam planè, ut qui domi conjugem pridem habebat. Huic insuper forma tam liberalis in ancillâ minimè placebat. Multò maximè libertus ex eâ natus displicebat. Itaque dolorem vultu & imperiis vindicat, partum veneno tollit. At Euphemia reliquias hujus ab ore filioli legit, meroque miscens novercam infantis Manibus inferias mittit. Ipsa utrique parentatura, tumulo hujus à cognatis includitur. Sed adfuere tandem fidejussores GURIAS, SAMONAS & ABIBUS, & Euphemiam somni beneficio transvectam patriæ & parenti reddiderunt. Subinde & Gothus adest; rogatus à Sophiâ de filiâ & nepote, salvum utrumque & ab utroque salutem nuntiat, venturis utique, si gradum militarem gradi vel mulier vel infans potuisset. Verùm perfidiæ à productâ ex adytis Euphemiâ convictus capite pœnas dedit, & occidit ecce puer Amor, cui ingens Mars pepercit. *Ex Metaphr.*

Quid

Quid potest tibi mundus conferre sine JESU? Esse sine JESU gravis est infernus; & esse cum JESU dulcis paradisus. Qui invenit JESUM, invenit thesaurum bonum, imò bonum super omne bonum; & qui perdit JESUM, perdit nimis multum, & plus quàm totum mundum. Thom. de Kemp. l. 2.

B. ALBERTUS MAGNUS.

16. Novembris.

ALBERTVM, quem nobis Lawinga Suevorum dedit, MAGNUM fecit VIRGO MAGNA, in cujus clientelam parvulus se dedit. Atque hæc ad spectabilis ALBERTO, monuit ad D. Dominici castra transfret. Ivit ALBERTVS; verùm quòd indolem ad studia tardiozem attulisset, penè stationem suam tiro deseruit. Jam fugam paranti & scalas admoventi cæli scala VIRGO iterum se objecit, utque animos ALBERTO faceret, jussit inter omnes & sacras & humanas scientias ejus optionem facere, quæ maximè animo arideret. Ille continuò Philosophiam expetiit. Ne tamen sibi hanc ascriberet, repetituram se dona sua olim VIRGO edixit. Itaque ALBERTVS ille nuper omnium risus, per omnium ora nunc volare, Doctorque primùm Hildeshemii, tum Ratisponæ, Lutetiæ deinde Parisiorum, Colonia Agrippinæ, famâ nominis orbem implere. Sed omnia dixero, si D. Thomam unicum sanctioris doctrinæ magistrum, fuisse discipulum ALBERTI dixero, qui infulam Ratisponensem cum primùm potuit cum libris suis mutavit. Sed ecce tibi dum in ultimâ senectâ orbis hoc oraculum responsa fundit, subito deficiente rerum omnium memoriâ, obticuit, vivumque è scholâ funus discipulorum corona

A a 3

domum